

mand bemærkede, at Villighed taler for, at hans Hustru kan have Afgang til at søge Beskæftigelse i hans Fraværelse i Lighed med, hvad Forordningen af 8de Januar 1802 og de senere dermed i Forbindelse staaende Anordninger og Love tilstede, men dertil kan ikke henføres, fordi Forkrifterne om det secundaire Erhverv for Mændene ikke vil kunne bringes i Harmonie med den senere Lovgivnings Forkrifter. Det har ogsaa viist sig, at undtagelsesviis givne Bempelser i Praxis i sin Tid have givet Anledning til ikke faa Forviklinger. Jeg skjønner ikke heller rettere, end at det andet Moment, der er antydet i Motiverne til § 8, har ikke ringe Bægt. Det er Forholdet deels til Rhederen og deels til Befragteren. Jeg deler ganske vist ikke den Mening, som jo den ærede Rigsdagsmand heller ikke gjorde til sin, at der skulde tages Hensyn til den Bequemmelighed, det kunde være for Rhederen, at Skipperen paa den Maade var mere bunden; men derimod kan der finde Forhold Sted til Rhederen, som gjør det høist usseligt for ham, at han har en fuldstændig Garanti for, at Den, med hvem han har indladt sig, kan henvende sin ubeelte Opmærksomhed paa det Erhverv, der er ham overdraget, at han alene skal give sig af dermed, og den samme Interesse, som Rhederen selv kan have i saa Henseende, den samme kommer ogsaa til at gjælde med Hensyn til Den, for hvis Vedkommende der ikke kan være Tale om det første Hensyn, nemlig for Befragteren, hvem det ganske vist maa være magtpaaliggende, at de samme Forhold komme til at finde Sted for hans Vedkommende, som gjøres gjældende for Rhederens Vedkommende. Jeg kan ikke troe Andet, end at det er disse Hensyn, som ere paapegede, der have motiveret Bestemmelsen i § 8. Det er ogsaa ganske naturligt, at man er kommen hen til, hvad den sidste ærede Taler kaldte en Bevillingsmyndighed. Det er vist, at dette Ord ikke har noget Tiltalende og i Realiteten ikke noget Onskeligt ved sig, naar det benyttes udover de Grændser, som Forholdene afflikke; men her forekommer det mig, at, naar der er stærke Grunde for i det Hele ikke at tilstede en saadan Forening af Næringsveie med Skibsnæringsen, saa er det naturligt, at der lader sig ikke Noget

udsætte paa, at man har valgt denne Udvei, og man vil ogsaa kunne være sikker paa, at netop denne Bevillingsmyndighed vil blive af Indenrigsministeren benyttet saaledes, at ved Sagtagelse af Villighedshensyn de Ulemper, som i Reglen kunne udrulle sig af den i Paragraphen opstillede almindelige Regel, ville undgaaes. De Discussioner, som ere blevne førte med Hensyn til den Paragraph, der angaaer de geographiske Forhold, tør jeg oprigtig taalt ikke indlade mig paa; men jeg troer ogsaa, at de Forhandlinger, der ere blevne førte mellem de 2 ærede Rigsdagsmænd, ere tilstrækkelige til, at Indenrigsministeren vil overveie dem og finde at den Veiledning deri, som han behøver for at tage under Overveielse, hvorvidt der for ham kan være Noget at bemærke med Hensyn til Lovudkastet. Der er af den første ærede Taler blevet gjort en Bemærkning med Hensyn til § 5, forsaavidt den, som Betingelse for Afgang til at fare som Styrmand, har fordret enten Styrmandsexamen eller en tilsvarende Examen ved Søcadetacademiet. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke er stærkt inde i Søcadetacademiets Anliggender; men jeg har Grund til at antage, at Bestemmelsen, saaledes som den er optagen her, knytter sig til en vis Ordning, som er traadt i Kraft ved Søcadetacademiet, eller i al Fald en saadan Ordning af den bestaaende Examen ved Søcadetacademiet, at den Deel af den, som angaaer Styrmandsvidenskab, afgiver en Garanti for, at Den, der har taget den, er i Besiddelse af den samme navigatoriske Indsigt, som Styrmandsexamen medfører, og det er ganske vist i denne Erkjendelse, at Loven har stillet ved Siden af Styrmandsexamen den tilsvarende Examen ved Søcadetacademiet. Der er med Hensyn til den Paragraph, hvor der tales om Søofficerens Afgang til at fare som Skipper, gjort en Bemærkning af en æret Rigsdagsmand om, at det i al Fald vilde være misligt saaledes at antage Den, der ganske nyligt havde underkastet sig Søofficersexamen, og som da i al Fald kun kunde være i tilstrækkelig Besiddelse af den theoretiske Indsigt, for at have tilstrækkelig praktisk Dygtighed, til at man uden Videre kunde ansæe ham berettiget til at fare som skipper. Det gjælder ganske vist, hvis der